

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 239

din 06 martie 2014

Cu raportul nr. 57/IJ/12/DIP/2014, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de doamna **POPOVICI IRINA FELICIA**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, prin care a solicitat apărarea reputației profesionale.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În temeiul art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, doamna Popovici Irina Felicia, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a solicitat apărarea reputației sale profesionale.

În motivarea cererii formulate, doamna procuror Popovici Irina Felicia a arătat că în săptămânalul „Bihoreanul”, ediția 30 septembrie – 06 octombrie 2013 a fost publicat articolul „Borbei, pe tușă!”, în care s-a relatat despre trimiterea în judecată a directorului

2/6

Față de cererea formulată, Plenul Consiliul Superior al Magistraturii reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, în exercitarea atribuțiilor sale, “Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătoria și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Potrivit art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

La art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, se consacră libertatea de exprimare, arătându-se că „orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și că „acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este însă unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în cauza „Braford contra Danemarcei” că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”.

Totodată, punctul 12 din Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni precizează că principiul imparțialității are „semnificații mult mai extinse decât cea care afectează părțile dintr-un litigiu. Nu doar părțile dintr-o cauză anume, ci societatea în ansamblu trebuie să poată avea încredere în puterea judecătorească. Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată.”

Noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică, favorabilă sau defavorabilă, despre o persoană, felul în care cineva este cunoscut sau apreciat.

Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată, dacă se bazează pe fapte reale, și trebuie sancționată, dacă se bazează pe fapte mincinoase și tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

În mod constant, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabili, avocații și persoanele cu care intră în contact, în exercitarea profesiei.

Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a mai apreciat că noțiunea de reputație profesională se află în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare procuror în exercitarea profesiei.

Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în examinarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Una din componentele reputației profesionale o reprezintă și opinia pe care magistratul o creează în conștiința colectivă cu privire modul în care își exercită profesia. Atunci când încrederea societății în competența profesională a acestuia este afectată, părerea publică devine nefavorabilă, fapt ce conduce la lipsa de credibilitate a magistratului și, implicit, la știrbirea reputației sale profesionale.

Este evident că, în situația în care se creează o părere publică nefavorabilă în privința reputației profesionale a procurorilor, o cerere de apărare a reputației este întemeiată.

În cuprinsul paragrafelor 1 și 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că „orice persoana are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie, și libertatea de a primi și comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă doar unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În raport de aceste principii, din care se concluzionează că presa joacă un rol important într-o societate democratică, cu respectarea anumitor limite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că libertatea jurnalistică poate să comporte anumite inexactități, exagerări când subiectele discursului jurnalistic sunt de interes public, iar reaua-credință nu a fost dovedită.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că între fapte și judecăți de valoare există deosebire, pentru că în vreme ce existența faptelor pot fi dovedite, adevărul judecăților de valoare nu poate fi dovedit. Aspectele referitoare la existența unor fapte la care se face referire există și nu pot fi combătute, părerea exprimată în sensul inexistenței vinovăției unei persoane are caracterul unei judecăți de valoare și nu poate fi atacată.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că afirmațiile domnului [REDACTED] menționate în articolul „Borbei, pe tușă!”, publicat în săptămânalul „Bihoreanul”, ediția 30 septembrie – 06 octombrie 2013 au un caracter singular, general și vag în cuprinsul articolului și sunt de natură a induce un dubiu relativ cu privire la activitatea magistratului în cauză, fără însă a se face vreo referire directă la

activitatea profesională a acestuia, fiind evident că nu se poate aduce atingere încrederii în competența profesională și morală a magistratului.

În aceste condiții, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că afirmațiile domnului Bolojan Ilie, primarul municipiului Oradea, nu sunt de natură a aduce atingere reputației profesionale a doamnei procuror Popovici Irina Felicia.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna **POPOVICI IRINA FELICIA**, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 239 din 06 martie 2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Dată în București, la data de 06 martie 2014

Președinte,
Judecător dr. Adrian BORDEA

